

[Indenrigsministeren.]

ikke kan fritages for tjeneste om natten og på helligdage.

Det er på dette grundlag, jeg er kommet til det resultat, at man vil komme til at stå i vejen for udviklingen, hvis man prøver på i loven at formulere detaljerede bestemmelser på dette område, og jeg har derfor ment at måtte foreslå, at det overlades til indenrigsministeren at fastsætte de nærmere bestemmelser om apotekernes åbnings-tider. Nu er det selvfølgelig ikke min mening, at der skal ske en fuldstændig omvæltning med hensyn til disse forhold. Apotekernes åbningstider må i almindelighed fremdeles nært svare til de almindelige butikkers åbningstider, men der må som sagt være mulighed for at gøre afvigelser herfra. Med hensyn til apotekernes tjeneste uden for de almindelige åbningstider må vi efter min mening ligeledes gå forsigtigt frem; det må nøje overvejes, hvad man skal sætte i stedet for det nu bestående, men det endelige mål må efter min mening være, at der kun pålægges apotekerne vagtforpligtelser i det omfang, hvor hensynet til det medicinforbrugende publikum klart kræver det. En lettelse af apotekernes vagtforpligtelser muliggør, at en række af de apoteker — navnlig apoteker på landet — som i dag har vanskeligt ved at skaffe farmaceutisk arbejdskraft, i perioder lettere vil kunne undvære denne arbejdskraft; med henblik på, at sundhedsstyrelsen i overensstemmelse hermed kan give lidt videregående tilladelser til, at et apotek må være uden farmaceutisk arbejdskraft, end den nuværende formulering af lovens § 24, stk. 2, må anses for at hjemle, indeholder forslaget i § 1, punkt. 6, en ændret formulering af denne bestemmelse.

Med hensyn til de øvrige bestemmelser i lovforslaget mener jeg at kunne indskrænke mig til at henvise til de bemærkninger hertil, som lovforslaget indeholder, og jeg skal hermed tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961.*

Apotekerne måtte i foråret indgå på

meget væsentlige forøgelser af lønningerne både til det farmaceutiske personale og det øvrige personale på apotekerne. Lønstigningerne skulle gennemføres i 2 tempi, dels fra foråret 1961, dels fra foråret 1962.

De samlede lønstigninger blev opgjort til at udgøre ca. 5,6 mill. kr. i 1961, ca. 10 mill. kr. i 1962 og fra og med foråret 1962 10-11 mill. kr. årlig.

Apotekerforeningen henvendte sig til min forgænger dels om kompensation for lønstigningerne, dels om en forøgelse af deres egne indtægter. Der blev givet apotekerne tilsagn om, at man fra foråret 1961 ville søge apotekernes indtægter forøget til ca. 50 000 kr. årlig gennemsnitligt, hvilket i forhold til apotekernes lave indtægter i 1960 betød en indtægtsforøgelse på 4,5-5 mill. kr.

Såfremt lønstigningerne i 1961 og det øgede udbytte til apotekerne i 1961 skulle have været dækket ved forhøjelse af medicinpriserne, ville det have været nødvendigt at forhøje disse med ca. 16 mill. kr. årlig. Da ministeriet imidlertid allerede på dette tidspunkt var ret langt fremme med udarbejdelsen af det i dag fremsatte forslag til ændrede afgiftsbestemmelser, anså min forgænger det for rigtigt at begrænse takstforhøjelsen mest muligt; der blev med Apotekerforeningen opnået enighed om at begrænse takstforhøjelsen til ca. 8 mill. kr. årligt — eller til godt 4 mill. kr. i 1961, idet takstforhøjelsen trådte i kraft den 15. juni 1961 — mod at der blev givet apotekerne tilsagn om, at der i indeværende folketingsår ville blive fremsat forslag om sådanne ændringer i afgiftsbestemmelserne, at apotekerne i 1961 kunne få fuld kompensation for lønstigningerne i 1961 på i alt ca. 5,6 mill. kr. og yderligere få en forøgelse af deres eget gennemsnitsudbytte til ca. 48 000 kr. Endvidere blev der givet tilsagn om at søge apotekernes gennemsnitsudbytte for 1960 rettet op ved en afgiftslempelse for 1960 på gennemsnitlig ca. 6 100 kr. pr. apotek, hvorved gennemsnitsudbyttet ville blive forøget fra ca. 36 800 kr. til ca. 42 900 kr.

For øjeblikkeligt at tilføre apotekerne, hvis likviditet på grund af de ringe indtægtsforhold i 1960 og den forløbne del af 1961 var meget dårlig, den fornødne kapital til udbetaling i juni måned af de øgede